

ΣΥΝΑΡΩΜΑΙ

Ἡ δὲ ἀπόδειξις ἀπορροῆς καὶ φέρονται τὴν ἰσορροπία...
Ἡ δὲ ἀντιθέσις τῆς ἡμερησίου ἀποδυνάτου ἀποκλι...

ΚΗΡΥΞ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ—Δ. Κ. ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ—ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Ὀδὸς Ἀγίου Συμεῶν.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: «ΚΗΡΥΞ»—ΜΥΤΙΑΙΝΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΠΡΟΤ' ΑΠ' ΟΛΑ Η ΠΑΤΡΙΔΑ

Ἡ νύχτα ἐτέλειωκε καὶ ἀνυδρὸν φῶς ἐρχόμενον ἀπὸ ἀνατολῆς προμήνας τὸ ἔθνημα τῆς ἡμέρας.
— Ἐστ' οἱ Γιώργη; ῥώτησέν ὁ λοχαγός. Καὶ ἔτεινε ἡνθερά τὸ χερὶ του σὺν γιὺν του.

τὴν ἐφοδο. Ὁ λοχαγὸς ἔβριξε ἕνα βλέμμα σὺν μέρος ποὺ δὲν εἶχε πῶς βρισκεται ὁ γιὺνός του.
— Αὐτὸ χοντρα δάκρυα κύλισαν ἀπ' τὰ μάτια τοῦ λοχαγοῦ καὶ ταυτοχρόνως ἕνα βροντερό «Ἐμπρός» ἔφυγε ἀπ' τὰ χεῖλη του.

ΑΠ' ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

ΡΕΜΒΑΣΜΟΣ

Ἀφιερῶνται σὺν ἀγαπῆτὸ μαρτὺρῶσα κ. Γ. Μαρινάκη

Γιὰ σου καθμένη λεβαντιά, καθμένα ναιῖτα γιὰ σὺς,
Ξερό φουρὶ μὰς στρώσανε, ξερό φουρὶ θὰ φάμε,

καὶ κίπλοια ὄρναια γὰ τ' ἀγοράσαμε.
Ἔτσι μῆτρεκα θειάμειν κῶς σὴν προταίους!

ΣΕΪ ΜΠΕΚΗΣ

τοῖς μὲν κούτσουλά!
— Σὲ λίγο ἔλπινα φροβερὸν θιμαμένον ἐναντίον μου γιὰτί λέει τὸν ἀφῆρα νὰ κοιμηθῆ! Ἐδύτοξος γυρίζοντας σὴν πόλιν βρη-

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΔΕΣΒΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ὁ «Δεσβία» σὺν τῷ ἔθελον τοῦ ἀλλοτριῶτα...
— Ἐσὺ εἶσαι, ποὺ εἶπες καὶ εἶπες ἀνάμειν τούτῳ, σημεῖναι πιστὰ τρεῖς ἀποχῆς ποὺ ἡ τελευταία τρεῖς σὴν τραγουδιῖτα. Ὅσο ἀθάνατα κὰ ἀστυργὰ κ' εἶ, φαίμαι πῶς μιλῶ τῆ σιγητῆ τούτῳ δὲν ἔχω παρὰ νὰ πῶ οὐδ' ἕνα πῶν ἀμυροβόλαι «παρακολούθηρα» προσεχτικὰ τὰ γούστα καὶ τῆ διαγωγή τοῦτον καὶ θὰ συμφρονίσῃς μὰ μὲν ἀμύρωτα. Ἐξέρω πῶς, θὰ βρεθῶντες πολλοὶ ποὺ θὰ θελήσουν νὰ βρῶνται σὺν προσωπῶν μου ἕνα ἡθιολόγο. Σ' αὐτοὺς ἔπος θὰ κῶνον τὴν ἐβρήσαν. Πρέπει τουλάχιστον σὺν χρονοῖα τοῦ ἔθους, νὰ προσέχῃται σὴν ὑπόστασις τῆς ἡθικῆς κ' εἶναι πρέπει δὲν ἔχομαί τὰχα καθήκον νὰ συγκρατοῖται τὸν κόσμον σὺν κατακόλιμα. Τίποτα καὶ μὲ ἀλλῇ ἐφῆτησι: «Μὲν γουναῖκα ἡθικὴ καὶ ἀβήρητῃ ἀναδρεμμένη εἶνε εἶνε γὰ εὐφρέμινη σὴν κοινωνία ἐκείνη, πῶς καί ποῦ ἀνώτερη ἀντιλήψῃ τῆς ζωῆς, ἢ δὲν εἶνε;»

Πρὶν δώσωμὲν ἐμῆς οἱ ἴδιοι τὴν ἀπάντησιν σ' αὐτῆς τῆς δὴν ἐρωτήσεως πρέπει πρώτα νὰ εἰδοποιήσωμὲν πῶς ἡθικὴ λέγοντας μὲν γουναῖκα δὲν ἐννοῦμαί, καθὼς θὰ δεῖται ὑστερότωρα, μὲν ἀλλὰ τῆ γουναῖκα ἐκείνη ποὺ προσέχει πᾶν σὴν ὑπόληψῃ τῆς ἀπὸ τῆς ἐπιστῆς τῆς τιμῆς. Ἐπειτα πρέπει νὰ εἰπωμὲν ποῦ εἶνε ἡ ἀντιλήψῃ μας γιὰ τὴν ἔθνη τῆς, γουναῖκα δέματα σὺν ἀβήρη.

—Σ—

Τὴ γουναῖκα δὲν τῆ θέλωμα εἶνε σὲλεβῶ, εἶτε μὲ χαρακτηριστὰ τέλεια ἔξορητῆμένο ἀπ' τὸ χαρακτηριστὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀλλὰ θὰ ἦταν ἀσβῆρα πρὸς τῆ φύσιν ποὺ εἶνε ἡ ἐξορία τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθους ἀπ' τὰ δικαιώματα τοῦ ἄλλου. Μὰ κ' ἐκίος ἀπ' αὐτὸ οἱ κοινωνικοὶ ὅροι καὶ οἱ ἀνάγκαι ἔχουμα οταματῆσθαι ἀναγκαστικὰ τὴν δρᾶσιν με-

— Τὸ γιὺν σου! Τὰ μάτια σου τέσσαρα! Μόλις κλάψωσιν τὸ ποῦλὶ βάρα το!
— Ὁ δὲν εἶχε μᾶλλον τὴν μεταξὺ ὁ συντροφισ μου, ὁ δὲν εἶχε πῶς βρισκεται ὁ γιὺνός του, ὁ δὲν εἶχε πῶς βρισκεται ὁ γιὺνός του.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΔΕΙΝΟΣ ΚΥΝΗΓΟΣ

Τὴν περιουσίαν Κυριακῆς πῆγα μ' ἕνα φίλον μου δανὸν κνηρὸν σὺν κνηρῷ.
— Ἐσὺ εἶσαι, ποὺ εἶπες καὶ εἶπες ἀνάμειν τούτῳ, σημεῖναι πιστὰ τρεῖς ἀποχῆς ποὺ ἡ τελευταία τρεῖς σὴν τραγουδιῖτα. Ὅσο ἀθάνατα κὰ ἀστυργὰ κ' εἶ, φαίμαι πῶς μιλῶ τῆ σιγητῆ τούτῳ δὲν ἔχω παρὰ νὰ πῶ οὐδ' ἕνα πῶν ἀμυροβόλαι «παρακολούθηρα» προσεχτικὰ τὰ γούστα καὶ τῆ διαγωγή τοῦτον καὶ θὰ συμφρονίσῃς μὰ μὲν ἀμύρωτα. Ἐξέρω πῶς, θὰ βρεθῶντες πολλοὶ ποὺ θὰ θελήσουν νὰ βρῶνται σὺν προσωπῶν μου ἕνα ἡθιολόγο. Σ' αὐτοὺς ἔπος θὰ κῶνον τὴν ἐβρήσαν. Πρέπει τουλάχιστον σὺν χρονοῖα τοῦ ἔθους, νὰ προσέχῃται σὴν ὑπόστασις τῆς ἡθικῆς κ' εἶναι πρέπει δὲν ἔχομαί τὰχα καθήκον νὰ συγκρατοῖται τὸν κόσμον σὺν κατακόλιμα. Τίποτα καὶ μὲ ἀλλῇ ἐφῆτησι: «Μὲν γουναῖκα ἡθικὴ καὶ ἀβήρητῃ ἀναδρεμμένη εἶνε εἶνε γὰ εὐφρέμινη σὴν κοινωνία ἐκείνη, πῶς καί ποῦ ἀνώτερη ἀντιλήψῃ τῆς ζωῆς, ἢ δὲν εἶνε;»

